

Elfizetési feltételek.
 Éves évre . . . 5 frt — kr.
 Félévre . . . 2 frt 50 kr.
 Hivatalok, községek, köz-
 sági jegyzők és tanítók
 részére egész évre 3 frt.
 Palmérók és koresmárok
 részére az Palmérók
 közlönyével együtt
 egész évre 4 frt.

Az előfizetések
 postautalvánnyal
 eszközöndők.

Egyes számok 10 kr.
 kaphatók a kiadóban.

GÖMÖR

Hirdetések.

□ centiméterenként 2 kr.,
 többszörített 1½ kr. íze-
 tendő. Bélyegdíj minden
 egyes beiktatásért 30 kr.

A NYILTTÉRBEŒ

minden 3 hasábos gar-
 mond sor díja 15 kr.
 Hirdetőirodák, előfizetők
 vagy gyakori hirdetők
 tetemes díjkedvezményben

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

▲ GÖMÖRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET

HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez (Jánosi-utca 8. sz. I. em.)
 küldendők. — Kéziratok vissza nem adatnak.

Felölős szerkesztő: SZELESS ÖDÖN.

Megjelenik hetenkint egyszer,

— VASÁPNAP. —

A hirdetések, előfizetések, reklamációk,
 a kiadóhivatalba (Főter. 8. szám alá) intézendők.
 Lapfoglaló: DRASKÓCZY LÁSZLÓ.

Lapunk számára hirdetéseket elfogad a Reuter ügynökség és a Magy. Távir. Iroda hirdetési irodája Budapest, Granátos-utca 1 szám.

Nyilt sisakkal.

Soknyelvű hazánk boldogulásán ólom-
 sulyként nehezedik nagy idők óta egy meg-
 oldhatlannak látszó kérdés, egy nyűg, egy
 állandó akadály minden nemes törekvésben,
 a nemzetiségi kérdés.

Nyűggé, megoldhatlanná mi teszi vaj-
 jon? rosszakarata, alakoskodása azoknak,
 kiknek ama szép hivatás jutott, hogy a né-
 pet vezessék, s kik e fenkölt hivatással
 rutul visszaélnék, s a helyett, hogy fényt
 terjesztenének a homályba: sötétséget csi-
 nálának, hogy aknamunkájukat biztosabban
 végezhessek.

Azok boldogulása, kik egyéneknél nem
 rendelkezvén elég erkölcsi s anyagi eszköz-
 zel a társadalmi lét megeremtésében, tö-
 megbe verődve kénytelenek a cél elérésé-
 ben munkálkodni: mindig a vezetőkön
 múlik.

Mit kívánhat tehát teljes joggal e ve-
 zetőköt a társadalom? lelkiismeretet, jelle-
 met, őszinteséget, s mindenkéfélt nyilt-
 ságot; ezekkel kell rendelkezniök, akár a nép-
 kegy emelte őket maga fölé, akár önmaguk
 jó érzelmeire hallgatva vállalkoztak a veze-
 tők szép, nemes, de gyakran hálátlan, s
 mindenkor felelősségterhes szerepére.

Ha körültekintünk megyénk s városunk
 beléletében, sajnosan tapasztaljuk, hogy
 egyetlen osztály az, mely boldogul; boldo-
 gul, mert vezetője a veleszületett szorga-
 lom, istápolója az anyaföld, és segítsége a
 jó Isten, s ez a földműves osztály.

Vajjon így van-e az iparosok s kéz-

művesekkel? fájdalom, nemmel kell fele-
 lünk Az az egészséges iparos osztály, mely
 tényező a társadalomban, tényező a köz-
 ségi életben, tényező a politikában, nálunk
 hiányzik. Nem azért, mintha a lélekszám
 volna kevés, de igenis azért, mert ez osz-
 tály magára hagyatva, társadalmi téren ön-
 álló tevékenységet kifejtteni már nem képes,
 ez osztálynak vezetők kellene, kik bizto-
 síták részére ama működési kört, melyet
 betölteni képes, s melynek betöltésére hi-
 vatva van.

Az iparos osztály képezi a tulajdonké-
 peni polgári elemet, s azt évszázadok ta-
 pasztalatai bizonyítják, hogy nem volt köz-
 életünknek egyetlen akciója sem, melyből
 maguknak részt ne kértek volna, s nem
 volt eset reá, hogy a magukra vállalt fel-
 adatot ne teljesítették volna.

Igen, mert voltak vezetők, kik élére
 álltak az eszméknek, felvilágosították a té-
 velgyöket, buzdították a csüggedőket, har-
 czoltak az egyenesség, nyilttság és őszinteség
 fegyvereivel, győztek, és ha kellett, buktak
 a néppel, melynek vezetésére vállalkoztak.

Ma nem mindenütt van így, nálunk
 épenességgel nincs így; az alsóbb polgári
 elem elveszítette lábait alul a talajt, régi je-
 lentősége megnyirbálva, ténykedése megszo-
 ritva és habár ereje a régi, habár tettvégya
 mit sem veszített: semlegességre, tétlenségre
 van kárhóztatva, mert így akáják vezetői.

Báb lett minálunk az egészséges pol-
 gári elem, melynek gépezetét rendkívüli mü-
 gondnal állították össze azok, kiknek szük-
 ségük volt reá, s amely jár, kel, beszél is,

de — öntudatlanul, gépiesen. Néha még
 tovább is megy; tudja, hogy ezt neki így,
 vagy amugy kell cselekednie, de csak azért,
 mert vezetői kívánják. És ezek a vezetők
 nagyon jól tudják azt, hogy sötétségben kell
 tartaniok ez elemet, mert a fénynyel, a vi-
 lágossággal feltűnő lenne az árnyék, mit
 nyilttságuk teljes hiánya vet, s a visszatérő
 öntudat első ténye az ő elűzetésük lenne.

Nem úgy azonban, vezetők uraim! ez
 áramlat tovább nem terjedhet s minden
 rosszra vezető medrét más irányba kell te-
 relni. A polgári elem lépjen vissza összes
 öt megillető jogaiba, ténykedése alapuljon a
 cél teljes megismerésén, a tiszta öntuda-
 ton, a cselekvési képesség minden megszo-
 ritása, korlátozása nélkül.

A polgári elem védelmére kelünk föl,
 annak védelmében kérünk vezetőiktől nyilt-
 ságot, egyenességet, őszinteséget, kerülését
 az alakoskodásnak, tévelygéseknek, egyéni
 érdekeknek, a polgári elem, az egészséges-
 nek lenni kívánó, tudatos szereplésre vágyó
 polgári elem érdekében kérjük a vezetőktől,
 hogy . . . nyilt sisakkal!

Maradjanak meg a vezetés terén, ha
 éreznek hivatást s a vezetés nagy munká-
 jában tiszta lelkiismeretük a világitó fáklya
 és saját érdekük mindenkor szolgálatára ál-
 land a közérdekeknek; de ha magukba
 szállva rájönnek arra, hogy kellő lelki erő-
 vel nem rendelkeznek az önzetlen munkás-
 sághoz, akkor lépjenek vissza a polgári elem
 vezetésétől, mert e téren eredménnyel mü-
 ködni nem lehet: ismételjük, csak . . . nyilt
 sisakkal.

TÁRCSA.

A MEGTÉRT BÜNÖS.

— Karczólat. —
 Írta: HEVESSI JENŐ.
 A »Gömör« eredeti tárczája.

Fodros Kajetán a lábtyümvészet egyik ki-
 tűnő és érdeműs tagja volt.

Hogy milyen szorgalmas, ügyes és sokoldalú
 férfiú volt Fodros, mutatja az is, hogy a czéh-
 beli atyamesterségi teendőkön kívül még arra is
 ráért, hogy deres, őszülő hajjal, hulladozni kezdő
 fogakkal elvette Kenyere Téglás egyik viruló ró-
 zsját, nemes Csiriz Anna leányzót, a kinek
 gyönyörű haján és eszontó tekintetén kívül még
 vagy huszezer forint is volt a birtokában.

Egy napsugaras vasárnapi délután vezette
 oltárhoz a jeles férfiú a város ékes virágát és a
 templomból büszke léptekkel kivezetve életpár-
 ját, úgy érezte, hogy ifju nejét örültül szereti és
 hogy nincs az az éles diki es a világon, amely
 fiatal Annuskáját az ő életének fonalától el-
 metszheti.

Boldogan éldegéltek együtt és élvezték a
 mézeshetek gyönyörűségeit, melynek vége-hossza
 nem akart lenni.

De mégis vége szakadt. Sajnos, sokkal
 előbb, mint azt várni lehetett. Ugyátszik, a ke-
 nyere-téglási lelkész nem elég erősen csiri-
 zelte össze a frígyet, mert egy szép napon
 Fodros arra ébredt, hogy bálványozott Annus-

kája szíve nem ő érette kalapál többé, ha-
 nem egyik nála dolgozó fiatal legényért, aki
 olyan szép piros papucokat tudott készíteni és
 a ki még a »Tarara-bummdiej« nótát is kifogás-
 talanul tudta elfütyülni.

A mint ezt felgondolta, adáz dühvel csapta
 a kezében levő piros kardvancsizmát a falhoz,
 egyuttal pedig az asztalon heverő csirizes tálat
 a sarokban kuczorgó tiszteltbeli — díjtalan —
 lábtyümvész-gyakornok-jelölt szurtos ábrázatá-
 hoz vágva, felordított:

— Miska! nem hallod?

— Érzem is! nyöszörgé a váratlanul meg-
 tisztelt süvölvény, körmeivel az arczára ragadt
 csirizt kapargatva

Fodros Kajetán szikrázó szemekkel kér-
 dezte a félénken felé vészorgó inast:

— Hütlén az asszonyod? Szólj, vagy agyon-
 kalapállak!

— Nem tudom . . .

— Nem tudod? — ordította a mester nö-
 vekvő dühvel és fenyegetőleg forgatta meg feje
 felett az erős lábsziját

— Tudom . . . rebegte félénken a megijedt

Miska.
 — Mit tudsz? Hogy a majszterné hütlén
 lett hozzám?

— Azt . . .

Az előbb még csak a sovány reggeli után
 sajgott a szegény művészjelölt éhező gyomra, de
 a záporos módjára hulló lábszij-csapások után
 egész teste is sajogni kezdett.

Végre a dühös mester is megelégette a neje
 hütlenségéről bizonyítékot szolgáló inas veré-

sét és letette az asztalra az igazságot osztó láb-
 sziját.

Leült nagy busan a kerek haromlábú székre
 és fejét tenyerébe hajtva, gondolkodni kezdett a
 történetek felett.

Arra a szomorú meggyőződésre jutott, hogy
 ámbár Annus nélkül patkószegyet sem ér neki az
 élet, nejjével többé nem lehet együtt élnie, mert
 hütlén feleség nem való az ő becsületes szemé-
 lyéhez, kit az egész város tisztelt.

Szakítani fog vele. Szakítani még akkor is,
 ha életének fonala is szétszakad miatta.

— De mit fog a város népe beszélni? Ho-
 gyan fog ő az emberek szemei közé nézni, mi-
 dön az utcán köszöntik? Nem fog-e a vér ar-
 czába szökni, ha észreveszi a gunyos tekintete-
 ket, a melyeket felé vetnek? — töprengett ma-
 gában.

Nem! ő nem bírja ezt kiállani. Inkább ő
 megy el a városból. Hadd vessék meg azt a
 cizra babot, a ki egy olyan tekintélyes férj ol-
 dalán sem érzi magát boldognak.

Elővett egy darabka papírost és számolni
 kezdett.

Annus épen hatvanöt napig volt a felesége.
 Tekintve, hogy ezen idő alatt úgy tartotta, mint
 egy kiskirályt, bizonyára nem lesz sok, ha egy
 napi tartásdíj fejében tíz forintot számit fel . . .

Hiszzen a delegátusok egy-egy ebédje bele-
 kerül 15—20 forintba!

— Tehát hatszázötven forint összesen . . .
 mormogta.

Gyorsan bement a tiszta szobába és kinyí-
 totta a szekrény ajtaját. A felesége pénzéből le-

Jókai ünneplése.

Életében magyar írónak alig jutott osztályrészeül csak csekélyke ünnepeletetés is: haláluk után éreztük a veszteség nagyságát, sirattuk az eltűnt szellemóriásokat, halánk jeléül érzembe öntöttük alakjaikat, de az a gondolat, hogy magyar író irodalmi működésének jubileuma nemzeti ünnep legyen, egészen új s Jókaival nyer először megvalósítást.

Nagyobb alakja ő nemzeti irodalmunknak, nagyobb alakja a világirodalomnak, hogy sem ünnepeletetés az ez irányú rendes mederben lett légyen lefolytatható; érezte ezt a főváros, érezte az egész nemzet s csak az első felhívásra volt szükség és ime 1894. január 6-ik napja nemzeti ünneppé lőn, melyet irodalmunk szellemóriásának, Jókainak szenteltünk.

Ünneplé őt e napon az egész magyar haza, a koronás fő, a legelső magyar ember s utána mind, mind akik vannak: főurak, főpapok, szegények, gazdagok egyaránt, mert hisz egyformán volt ő mindenkié, mindnyájunké.

A szellemi központ, a főváros volt természetesen az ünnepek központja, melyek nemcsak egy, de több napot vettek igénybe.

A nemzeti színház Jókai három drámájának előadásával vett részt a jubileumban, január 4-én Eötvös Károly a terézvárosi kaszinó dísztermében tartott érdekes és zamatos magyarsággal megírt felolvasást szép számú közönség előtt Jókai őseiről. Ugyane napon ünnepeleték a jubileumot a budapesti V. ker. kir. katolikus főgymnasiumban, hol magyarországi miniszterelnökének, Wekerle Sándornak fia szavalta el az ünnepeletnek «Utca szegletén ül a csonka hős» költeményét.

A magyar nők, nyolcvannál többen egy szőnyeget készítettek Jókainak, a fővárosi remek kivitelű díszpolgári oklevelet nyújtott át. Koburg Fülöp herceg levelet intézett hozzá, a szerb király a «Szveti Szava»-rend nagykeresztjét küldte el neki, a kormánypart üdvözlő iratot intézett hozzá stb.

A tulajdonképeni ünnepelet e hó 6-án tartattak meg országsszerűen, ezekről azonban az idő rövidsége miatt t. olvasóinknak nem referálhatunk, de megemlékezünk egy epizódról, mely elképzelhetővé teszi azt, hogy mennyien és hány oldalról üdvözölték és üdvözlik Jókait 50 éves írói jubileuma alkalmából.

E hó 4-én ugyanis egy fiatal leány oldalán két kis gyermek jelentkezett lakásán esti 7 órakor. Egy négy éves kis leányka s egy öt éves fiucska, kik Selmeczről jöttek, az ottani kisdudóvó képviselőtében az óvónő védszárnyai alatt, megköszönteni Jókait, arcképeket, albumokat, selmecz-i különlegességeket hozván ajándékol. «A felvidékről jövünk, kis társaink üdvözlését hozzuk a rózsák szigete költőjének», szökött a két kis csöpp, mire Jókai, Krisztus szavaival felelt: Boocsásátok hozzám a kisdudókat, s lehajolt hozzájuk, megcsókolta őket, cukrot, könyveket, a meghatótt óyónőnek arcképet adta emlékébe, mire a kis társaság meghatva s boldogan távozott.

Városunk is lobogó díszet öltött a nagy napon, lengett a trikolor úgy a köz- mint a magánépületekről s ünnepi ruhát öltött közönség

özönlött a «Rózsa» szálloda dísztermébe, melyet Jókai arcképe fenyőgalyak s nemzeti zászlótól körülveve díszített.

A női közönség is igen szépen volt képviselve; a notabilitások között ott láttuk Bornemisza László alispánt, Rosenauer József ezredparancsnokot, Török Jánost, a casino elnökét, Groó Vilmos kir. tanácsos tanfelügyelőt, Fábry János főgimn. igazgatót, Tomcsányi László, Vozári György, Medveczky Sándor, Kolbay Sándor törvényszéki bírakat, Lukács Géza megyei főjegyzőt, Baksay István, Schönleitner Károly főgimnáziumi tanárokat, Samarjay Jánost, Máriássy Lászlót, Ragályi Gézát, Molnár Józsefet, Marton Jánost, Institorisz Endrét, dr. Lishtschein Adolfort, dr. Strausz Józsefet, dr. Rárossy Gyulát, a városi tisztviselőket kivétel nélkül s még igen számosakat.

Pontban 11 órakor az emelvényre lepett Szabó György, városunk érdemekben megőszült polgármestere, s meghatott szavakban nyitotta meg az ünnepelet. Elmondta rövid szavakkal, hogy a legnagyobb magyar író, a lángoló hazaszeretet példányképét, e város díszpolgárát gyűltünk össze 50 éves írói működése alkalmából ünnepeletni, s kérte a közönséget a program meghallgatására.

Erre első számaként a rimaszombati dalárda énekelte el a «Himnusz» a megszokott praecisitással, melynek elhangzotta után az emelvényre lépett Lőrinczy György, s megtartotta egyikét legszebb ünnepi beszédeinek. A közönség mindvégig a legnagyobb figyelemmel hallgatta végig a költői szépségekben bővelkedő, emelkedett szellemű ünnepi beszédét, melynek elején a szónok saját impressióinak adott kifejezést, s általánosságban vázolta Jókai irodalmi működésének megmérhetlen hasznát.

A rendkívül szép ünnepi beszéd után újlag a dalárda adott elő szép technikával egy alkalmi dalt, melynek végeztével dr. Veress Samu főgimn. tanár lépett az emelvényre, s igen csinos bevezetés után, melyben Jókait, mint epikai költőt méltatta, s melyben kifejté, hogy legjobban véli ünnepeletni a költőt, ha saját műveiből olvas fel: a «Hadak útját», e szép székelet mondat olvasta föl érzelmes hangon, s a közönség általános tetszése mellett.

Végül a dalárda énekelte el a «Hazádnak rendületlenül»-t. mire a termet zsufolásig megtöltött közönség Jókai zajos éltetése mellett oszlott szét.

Este a sötétség beálltával a házak némelyikének gyertyák gyulltak ki ablakaiban, s ha sajnáljuk, hogy a kivilágítás nem volt általános jellegű, annál nagyobb dicséret illeti azokat, kik ezzel is emelték a lezajlott ünnepek fényét.

Közgyűlés.

A kereskedelmi ifjuság egyesülete folyó hó 5-én este 9 órakor tartotta közgyűlését a polgári olvasóköri helyiségében.

Az egyesület tagjai már 9 órakor teljes számban együtt voltak, zsufolásig megtöltötték a kör helyiségeit, midőn harsány s lelkes éljenzések között belépett az egyesület elnöke, Széless Ödön.

Széless Ödön elfoglalván az elnöki széket, üdvözölte az egybegyűlteket, a tisztikart. Örömmel veszi fel a beszéd fonálát, mert látva a kereskedelmi ifjuság lelkes érdeklődését, ebből meggyőződés meríthet, hogy az egyesület nem szalmaláng hozta együvé, hanem igaz és erőteljes lelkes hangulat, őszinte meggyőződés. Hosszu idő után jön ismét tanácskozásra össze az egyesület, de a hosszú idő miatt az érdeklődés nem csappant. De az elmúlt idő arról is meggyőzhette az egyesületet, hogy bár lassu lépésekkel haladhat a kitűzött cél felé, hogy t. i. az egyesület a tényleges működést megkezdje, következetes eljárás által a célhoz el fog jutni. Az egyesületnek mar is van vagy 150 ft vagyona, hármii csekély ez, az egyesület ez által is, mégis előbbre jutott. Az elmúlt idő azonban arról is meggyőzhette az egyesületet, hogy csak saját erejéből juthat el a tényleges működéshez. A kereskedelmi testület ugyanis kilátásba helyezte a támogatást és a kereskedelmi ifjuság egyesületének elnöksége meg is kereste a kereskedelmi testület elnökségét hivatalos átirattal, hogy sziveskedjék az ifjuság támogatásának kérdését a kereskedelmi testületnél napirendre tűzni, azonban a hivatalos megkeresésre még csak nem is választott a testület elnöksége, annál kevésbé tett valamit. Ez az eljárás méltán megbotránkoztató s a nyilvánosság ítéletét is provokálja. Ilyen szomorú jelenségek a kereskedelmi ifjuság még inkább önére utalják, az erő nem is hiányzik, csak akarat kell. Akarni kell az eszközöket. Ezek közt az első egy vigalom rendezése, a második eszköz, hogy a tagok kezdjék meg a tagsági díjak havi részletekben való befizetését, a harmadik eszköz, hogy a kereskedelmi testület egy tiltakozó irattal keressék meg, a negyedik eszköz, hogy saját útján az egyesület iránti érdeklődés fokoztassék. Elnök ezután sorra fejt ki az egyes eszközök megvalósításának módját s ajánlja, hogy a kérdések alaposan megvitatassanak. A vita élénken indult meg és folyt le s a kitörő éljenek impozánsul pecsételték meg az elfogadott indítványokat.

Első sorban határozatba ment, hogy márczius közepe táján egy műestély fog rendeztetni. Az összes tagok ezután aláírták a havi díjak befizetésére szóló kötelezvényt. Az elnök megbízott a kereskedelmi testület megkeresésére s a saját felkeresésre, hogy az egyesületet a nyilvánosság előtt vegye partfogásba.

Elnök ezután a megüresedett könyvtárnoki, háznagyi, négy választmányi s a két pótvalasztmányi tisztségre kéri a választást megejtenni. A kijelölő- és szavazatszedő-bizottságba kéri Kohn alelnököt. Grozinger jegyzőt és Dickmann megválasztani. A választás eredménye, hogy háznagnak megválasztott Grossmann József, könyvtárnoknak Ring Géza, választmányi tagoknak: Grün Vilmos, Steiner Soma, Schwartz Zsigmond, Cserven Miklós; pótvalasztmányi tagoknak Bródy Andor, Markovics Soma.

Végül elhatározott, hogy a titkári állásra Papp László ur fog küldöttségileg felkértenni.

A közgyűlés éjjel 11 órakor oszlott szét az elnök biztató s lelkesítő szavai és a jelen voltak riadó éljenek között.

olvasta a hatszázötven forintot, a többit pedig szépen visszatette a helyére. Hadd lássa az a hütlén asszony, hogy milyen becsületes férje volt ő neki!

Felöltötte ünneplő ruháját és kiballagott a vasúthoz, a hol jegyet váltott a fő- és székváros felé induló vonatra.

Elutazott a «végielgítéssel».

Az asszony pedig a látogatásból hazaérkezve, hiába várta az ő «szerelmetes csirizes kecskéjét» az ebédhez, mert az már valahol Czegléd felé majszolta a korcsmában vásárolt kéthetes knakk-vurstot.

A «Tarara-bummdie»-t éneklő segéd társaságában elköltött ebéd után meg nem állhatta, hogy ne kérdezze a szurtos inástól:

— Miska te! Hova ment a mestered?

— Hát bizony ténsasszony, akkor sem tudom megmondani, ha azt a darab csirkeczombot nekem adja, ami ott fekszik a tálban.

— No hát itt van, te kutyaházi. Ugyis tudom, hogy csak az a cézod, hogy ezt megehessed.

Miska jobbkezevel gyorsan a nyújtott czomb felé kapva, balszemével a másik szoba ajtajára pillantott.

A sifonér talán megmondja ténsasszony, Fodrosné kínos séjtélemről megkapatva, szaladt a szekrényhez és felszakította kettős ajtaját.

— Pénzt vitt el? kérdé ijedten.

— Aligha nem, ténsasszony.

— Oh a kiszegezett borjutalp! Tehát még arra is képes volt?!

Most persze azt hiszik önök rimaszombatiak, hogy mikor Fodrosné észrevette a hiányt, hirtelen a csirizes tálba ájult?!

Nem ezt tette, hanem ehelyett úgy, ahogy volt, házi köntöseben, elszaladt a rendőrségre panaszra.

— Kérem a megszökött férjemet!

A főkapitány udvarias volt a szép asszonyok irányában és Annus kérésére rögtön mozgásba is hozta a rendőröket. Együttal pedig sürgönyözött a fővárosba, hogy egy ember megy a személyvonattal, kinek deres a bajusza és mikor hátat fordít, az arczát egyáltalán nem láthatni s aki büneinek betetözéséül még meg is szökött egy nagy összeg pénzrel, miért is barátságosan megkötözve, visszahozandó.

És — oh csodák csodája! — a pontos személyleírás alapján elfogták a vén bűnöst és visszahozták Kenyere-Téglásra.

A főkapitány azonnal maga elé vezettette Kajetánt és szigorú arczot öltve magára, valatni kezdé:

— Maga megszökött a felesége pénzével!

— A törvény értelmében ami a feleségemé, az az enyém is. Különbem én el sem sikkasztottam magamat. Csupán a milleniumi kiállítás területének megszemléltetésé végett rándítottam fel magamat a fő- és székvároskába, hogy egyben ezen alkalmatossággal lendületet nyert lábtyü-üzlettem dratva szükségletét is helyes forrásból elégítsem ki. Mondok.

— Ne hazudjék! Minek tetézi vétkét még újabb és újabb bűnökkel.

— Engedelmet kérvényezek. Hazudás csunya mestersége nem lévén kényerem, jelen gyanusitást indigványozással visszautalványozom. Mondok.

— De igenis megszökött!

— Én nem. Különbem is azt teszek, amit aka-

rok, mert én nemes lévén, mint a nóta mondványozza:

... Nem parancsol nekem,

Nem parancsol nekem,

A bíró, a bíró... de az én sem!

— Ne énekeljen itt az én szobámban, mert mindjárt becsukatom a kóterbe!

— Főkapitány ur apja nálam tanulván a lábtyükészítés művészetét, nem gondolnám, hogy az ur brutálisan bánik el velem. Mondok.

Vanhaszna belátva, hogy itt szelidebb hurokat kell pengetnie, lelkére igyekezett beszélni a borközi állapotban levő atyamesternek.

— Lásza kedves Fodros bácsi, minek tesz maga ilyet? Maga, a kitűnő cseh-mester, az okos egyesületi elnök, a híres felköszöntő, kinek a szomszéd vármegyében sincs párja. Hát illik ez egy ilyen tekintélyes emberhez, mint maga? Aki becsületben öszült meg! Aztán Budapest felé szökök meg, ahol egymást érik a rendőrök.

Itt nem folytathatta tovább a főkapitány. Fodros lehajtotta fejét a beszéd alatt és hangosan zokogni kezdett. Könyei végigmosták barázdákkal teliszántott arczát.

— Igaza van a tekintetes főkapitány urnak... Csak tessék jól megmoslékozni az én bolond fejezetemet... Megérdelem ezt én nagyon... Beismerek mindent őszintén... Hogy nem jót tettem... Hogy másképp kellett volna cselekvényeznem... Minek rándítottam fel magamat Budapestre... Mentem volna el inkább Rimaszombatba, ahol egy rendőrt se látni az utcán... Oda kellett volna mennem... Nem fogtak volna el...

És sirt sokáig, a vén megtért bűnös.

Divatlevél.

A „Jókai” báltól, mely a küszöbön lévő farsang fényes nyitányát képezendi, már csak rövid napok választanak el és így lapunk szép olvasónőit érdekelné fogja, milyenek lesznek a ruhák ezen bálón és milyen lesz a farsangi divat általában. A választ erre megadják a Monasztéri és Kuzmik Utódaí divattermébe Párisból érkezett gyönyörű bál ruhák, bál kelmek és bál diszek, melyek a stílt meghatározzák a készülendő bál ruhákra nézve. A legszebb és legfiatalosabb bál ruhák egészen „Mousselin Chiffon” kelmével lesznek beborítva, itt-ott a terméztől egész híven elcselt virágsokorral vagy füzérral feltűve, vagy arany, ezüst és gyöngvös mintázzal kivarrt „Tüll Illusióval” díszítve. Ino egy ily ruha leírása: derék és alj rózsaszín Satin Duchessből egészen Mousselin Chiffonnal borítva, alól fehér Valenciennes csipkefodorral, fellelte kis dudorral a Mousselinből. A kivágott derék rózsaszín szalag övvel van lezárva, a mell bal oldalától egy keskeny füzér márciusi ibolyákból, mely alól kis csokorba végezódik. A legélegánsabb bál ruhákhoz alkalmazott új szövet a „Moire Miroité” egy neme a Moirenak melynek nagy habjai gyönyörű reflexekkel egymásba folynak. Egy ilyen kelméből készült ruha következőképen van rendezve: kivágott derék és alj fehér Miroité selyemből, a drapírozott derék ezüst virágokkal kivarrva, igen magas dudoros ujjakkal; az igen sajátságos, egészen új izlésben szabott alj hátul három mély ránczot képez, és rózsavirág füzérekkel van díszítve, melyek azt az aljnak harmadrésznél magasságában festői izekben felvarrva környezik, ép úgy a kivágás a mell körül is ilyen rózsavirág-füzérral van környezve; az aljnak lefelé futó varrási felett keskeny Drapeira fehér Mousseline Chiffonból. Egy másik nagy újdonságát a saisonnak képezik az arany vagy ezüst pillangók, vagy gyöngvökkel kivarrt tüll fodrok (Volants), melyeknek felső széle sokkal rövidebb az alsó szélénél, úgy hogy míg felül simán felvarrhatók, alól ránczokba esnek. Mindebből kitűnik, hogy a legújabb divat nem ir elő szabályokat és a ruhakészítő izlésének a legtagyabb tért engedi. Köztudomásu, hogy e tekintetben a Monasztéri és Kuzmik Utódaí czég kitűnő izlése által domináló állást foglal el. Atlasz bál ruhákat a legújabb párisi izlésben 80 frttól kezdve készítenek, mértékül egy jól testhez álló ruhaderék és a szoknya hossza, elől mérve, küldendő be.

Budapest, 1894. jan. 4.

FÁY DEZSÓ

H I R E K.

— **Változások a tisztikarban.** Hommel Antal és Christyn Rezső főhadnagyok, a helybeli tüzértisztikar rokonszenves tagjai megváltak városunktól; az előbbi Kassara lón vezényelve helyettes ütegparancsnokként, az utóbbi Bécsbe utazott magasabb katonai kiképzés céljából. Kísérje őket új állomáshelyükre ismerőseik szerencsekívánata.

— **Az Atlotikai Club működése.** Nem egészen úgy áll a dolog, mint egyik lapársunk fel akarja tüntetni, hogy tudniillik az egylet buzgó alelnöke, nem érezte magát hivatottnak egymagában véghez vinni e hó 3-án az ünnepélyes megnyitást. Szó volt ugyan róla, hogy az a jelzett napon d. u. 3 órakor tartassék meg, miután azonban a megrendelt vívőkészletek még nem érkeztek meg, az ünnepélyes megnyitást az alkalomra halasztott, midőn az egyesület tagjai teljes felszereléssel kezdhetik működésüket. Az ideig is a klub helyisége naponta esti 5—8 óra között kellően befűtve s kivilágítva a tagok rendelkezésére áll, kik azt fel is keresik s a tornaszerek sokféleségével szórakoznak. Ama ironikus hangra, melyet lapársunk az egylettel szemben használni jónak lát, megjegyezzük, hogy a tagok kebelében egyáltalán nem dul a részvétlenség érzete, s hogy az egylet mennyire életképes, meg fogja mutatni a legközelebbi jövőben is.

— **Előmunkálati engedélyek.** A kereskedelmiügyi miniszter Hodinka Mihály, uradalmi főügyésznek a magy. kir. államvasutak Rozsnyó állomásából kiindulólag Dernő és Lucska községeken át Tornáig vezetendő helyi érdekű gőzmozdony vasutvonásra az előmunkálati engedélyt egy évre, Münnich Aurel országgyűlési képviselő és érdektársainak a cs. kir. szab. kassai-oderbergi vasut kassa-ruttkai vonalának 450-ik számú őrházától kiindulólag, Merény község érintésével a magyar kir. államvasutak Betlér állomásáig vezetendő helyi érdekű gőzmozdony vasutvonatra az előmunkálati engedélyt ugyancsak egy évre megadta. Mindkét vonal közelebről érdekel bennünket s felépitésük meggyénkre tetemes haszonnal járna.

— **Templomzentelése.** A hárskúti r. kath. egyháznak Andrassy Dénes gróf a kegyura. A templom teljesen elhanyagolt, roskadozó állapotban volt, azért Gleidura plébános a kegyurhoz

folyamodott, hogy nyújtson a helyreigazításhoz némi segédelmet. A gróf teljesen szabadkezettel adott a plébános urnak, s a kiadások összeségét magára vállalta. Így alakult ujja és széppé a templom, melynek párja jelenleg nagykiterjedésű helyen nincs a falusi templomok között. Gyönyörű oltárt állítottak fel, új menyzetet csináltak, új orgona, új kar, szószék építtetett; a templomi székek is újak, a templom padlója sincs czeментtel kirakva. Az újjalakítás 14,000 frtba került. A restaurált templomot karácsony másodnapján nagy fényvel szentelte fel Schopper György rozsnyói püspök. A püspököt K.-H.-Várallyánál lovas bandérium várta, melynek vezetése mellett vonult be a nagyszerű diadalkapun keresztül a fényes menet Hárskútra. 10 órakor kezdődött a templom felszentelése, melyen az ünnepi szónoklatot Véner dr. mondta. Beszédjének kiindulási pontját az képezte, hogy mit mond egy nagy prot. író (Jókay) azon hatásról, melyet a r. kath. templom gyakorol az ember vallási érzelmeire. A beszéd általában nagy hatást keltett. A misét megelőzőleg és után a Gleidura plébános által betanított becses falusi kar kitűnően énekelte a szent himnuszokat, mi kiváló érdeme a derék lelkesnek, a ki egyszerű mind orgonázott is. A szertartás végeztével a paplakon gyűlt egybe a nagyszámú, egyházi és világiakból álló vendégsereg, ahol az uradalmi tisztiket Hodinka Mihály urad. főügyész s jószágkormányzó püspök Ó méltóságának bemutatva. Azután nagyszerű ebéd volt, melyen az első felköszöntőt Schopper püspök mondta a „tűnemenyszerű áldozatkész” grófi párra. Erre Hodinka főügyész, — mint a kegyur képviselője felelt, megköszönve Ó méltóságának a felszentelést, egyuttal éltetve őt. Majd Gleidura mondott egy minden tekintetben kitűnő beszédet, éltetve Schopper püspököt, mely beszéd az összes jelenvalókat valóban elragadta. A püspök ó exelentiája d. u. 4 óráig elmaradt, míg a többi vendégek mulatása mélyen benyult a deczemberi éjszakába. Nem lesz érdektelen itt egyuttal megemlékeznünk arról, hogy Andrassy Dénes gróf és fenkölt lelkű neje mennyi jótékonyágot gyakorol, a mi jelenkorban Schopper püspök mondása szerint csakugyan tűnemenyszerű. A legközelebbi időben ajándékozott a bekecsi egyháznak 1000, az iskolának 500 frtot; a halmi r. k. templomnak 1600 frtot, a kis szlabosi, márkus-kai, rohfalvi egyházaknak szintén nagyobb összegeket; a rozsnyói ev. főgimn. tornacsarnokához a szükséges fát és téglát, Rozsnyó városának nagy értékű vízvezetési csöveket. Ez alkalomból választották meg diszpolgárnak is. Karácsonyi ajándékol két régi hivatalnoká leányainak 500—500 frt. A grófnő Czodo Veron szegény leányának 150 frtot, Dernő, Jolász, Pacsa község szegény gyermekeinek felruházására 100—100 frtot, s még másoknak 700 frtot küldött. A várallyai egyháznak 1600 forintért új orgonát építtetett, ajándékozott egy örök lámpát vert ezüsből, mely igazi műredek; két miseruhát, melynek egyike az olmtüzi érseknek készült Flórenczben, de a grófnő megvette. Ezek, s hasonló jótétemények egyikébe teszik Andrassy Dénes gróft s nejét legáldozatkészebb főuraink.

— **Rendőrségünk figyelmebe.** Hogy a tisztaság nem sarkalatos erénye városunknak, azt nem egyszer volt alkalmunk sajnosan hagoztatni, most pedig azért vagyunk kénytelenek felszólalni, mivel a tisztaság hiánya egyenesen közveszélyes jelleget öltött. Egyik-másik udvarról csak úgy öntik ki a vizet az utcára, mint ennekölte s a hideg folytán a kiöntött víz megfagyván, az utcákon valóságos jégmezők képződnek. Tegyük fel azt, hogy az illető lakók kénytelenítelve vannak a vizet kiönteni; még az esetben is kényszerítse őket a rendőrség, hogy a járdán lévő jeget hintsék be füzérszporral vagy homokkal, miután a közlekedést a legnagyobb mértékben veszélyeztetik s csak véletlenül mulik, hogy eddig is nagyobb szerencsétlenségnek nem voltak okozói.

— **Halálozás.** Manczel József városi adó-pénztárnok, hosszas szenvedés után f. hó 4-én elhunyt. Temetése tegnap délután ment végbe a r. kath. szertartás szerint, a közönség nagy részvéte mellett. Buzgó hivatalnoká volt városunknak. Nyugodjék békével!

— **Hazafias tüntetés.** Tiszolczon, szilveszter estéjén Bazilidesz János és Ambrózy József kezdeményezésére működvelői előadás tartott óriási részvét mellett. Az estély alkalmat adott hazafias tüntetésre, mely a Rákóczy-induló és Kossuth-nóta bangjai közt érte el tetőpontját. A panszlavizmus fészékében minden ünneplés, mely hazafias érzelmek felszínre hozására alkalmas, nagyon helyén való. A tiszolczi szilveszter estét különben sok oldalról megyszerte egy nagyobb szabású hazafias tüntetés rendezésére akarták felhasználni, s tervbe volt, hogy a megye notabilitásai is megjelenjenek az ünnepélyen s tekintve, hogy szilveszter este családi este, a terv elmaradt, de valószínű, hogy nemsokára még a tervezettnél is nagyobb arányokban fog a hazafias tüntetés megtartani.

— **Az újóvi üdvözlések megváltásához utólagosan hozzájárultak:** Porubszky Imre szolgabíró Nyustyárol (a „Gömör” szerkesztősége jutján) 1 frt, Murikovszky Géza és neje Balogról 1 frt, Szakáll Vincze és neje 1 frt, Farkas Zoltán 1 frt, Bornemisza László 1 frt.

— **Panasz a vasut ellen.** A Rimaszombattól Feledre d. e. 1/2 11 órakor induló vegyesvonat személykocsijai dermesztően hidegek, s az utasok, kik kényszerítve vannak e vonatot használni, nem győznek eleget panaszkodni. A gőzfűtés e korszakban valóban csodálnunk kell a dolgot, s habár tudjuk, hogy nem az előzékeny állomás-főnökön mulik, mégis őt kell kérnünk, hogy igyekezzék a feleslet hatóságoknál az elhárítható haj orvoslását szorgalmazni. A Feledről este 1/2 9 órakor Tiszolcz felé induló 6950. számú vonat személykocsijai pedig egyáltalán nem fűttenek, kérdjük most már, hogy ha a belügyi kormány minden lehető rendelkezést megteszi a járványok terjedésének megállítására, a kereskedelmi kormány vasutai által a járvány terjedését előegíti — hogy illik ez össze?

— **Megverték más helyett.** Folyó hó 2-án estefelől Schmidt Andor zabzópusztai gazdatiszt Varga András és Urbán Imre társaságában bement Osgyánba a Lustig Farkas kocsmájába, hogy ura, ifj. Szakáll István földbirtokos megbízásából szeszt vásároljon. A kocsmában többek társaságában mulatott Bodor (Tormás) László osgyáni legény is. Ez, a mint a belépőket meglátta, egy üveg pálinkát fogott fel és azzal Vargát megkínálta de ez a pálinkát elfogadni nem akarta s csakis hosszabb uncsolás után itta meg. A mint Schmidték a kocsmából később eltávoztak és a szeszszel hazafelé mentek, az ut mellől egyszerre két alak ugrott eléjük és Schmidtet szónéklül megtámadták és annyira összeverték, hogy az legalább is 30 napig lesz munkaképtelen. Az eset a csendőrség tudomására jutott, mely a nyomozást megejtette és minden oda mutatott, hogy a tettes csak Bodor lehetett, a ki Vargával régóta haragban van, s valószínű, hogy azt akarta megverni, de a sötétben tévedésből Schmidtet verte meg Varga helyett. Különbön Bodort a csendőrség letartóztatta és átadta a kir. ügyésznek.

— **A kincskeresők.** A mióta Rakottay József barátunk 30 krral 1033 frtot nyert a lutrin, azóta a könnyen meggazdagodási láz fogta el városunk lakosainak egynemelyikét. Kukla István lakatos, szilveszter éjjelén sógora és még egy barátja társaságában vidám beszélgetésben fogyasztották a „mézes pálinkát” s ez, vagy a beszéd tárgya okozta-e, hogy feltűzelve lettek a kincskeresés nemes ideája által, egyszerre csak egyikük alatt beszakadt a szoba földje, „hopp! itt a kincs!” volt az egybehangzó fölkiáltás, s a gondolatot tett követte: neki fogtak mindhárom még azon éjjel a kincs felemeléséhez s ástak nagy buzgalommal, verejtéke: homlokkal egész éjjel; kiásták a szoba földjét jó két méternyi mélyen, de — habár pitymallott már — a kincses fazék csak nem akart előkerülni, hanem a helyett holmi oszlopvégek jöttek felszínre, elviltázhatlan bizonyítékául annak, hogy azon a helyen valamikor réges-régen valami ölféle lehetett építve, s így a kiemelt föld bármelyik földmivelő gazdának kincset tartalmazhatott ugyan, de egy lakatosnak nem jutalmazta fáradozását kellőképen Kukla uram most nagyon haragszik, ha azt kérdi valaki, hogy: „hol a kincs?”

— **Időjárásunk.** Vendégfős, cukrász, mészáros, mind mind a kétségbeesés szélén állottak az eddigi enyhe idő miatt, s a legkomolyabban foglalkoztatta a kedélyeket ama terv, hogy a melegebb napok beálltával a dobsinai jégbarlangból fognak drága pénzen jeget vásárolni. Ime azonban nagyot fordult az időjárás, az enyhe hőmérsékét csikorgó fagy, a nedves szelet jeges orkán váltotta fel. Vastag jégtábla fedi a vizeket, zuzmára a fák, s a hideg szél vöröse festi a kénytelenségből járó-kelők arcját. Bizony, tél van, szigorú erős tél, réme a szegény embereknek, s öröme szent Halifax hiveinek, kik jól elbuzdázva, bugyolálva, hangos örömmel ringáznak a tükörsima jég felületén, s alig van közöttük egy is, kinek a rongyokba burkolt szegény gyermekek didergése eszébe jutna. Igen, itt a tél, meghozta a maga örömeit, de hozott magával kötelezettségeket is: tőlünk telhetőleg gyámolítani a szegényeket.

KÖZGAZDASÁG.

Baromfi tenyésztés.

Országunk derék közgazdasági minisztere, Bethlen András gróf körültekintő figyelmének egyik eredménye az országos baromfi tenyésztő egyesület Budapestén. Szakavatott igazgató, Partay Geza vezetése alatt csakugyan pár év alatt csodás eredmények értek el. A czél az, hogy a mi

régi elkorcsosult, eltörpült baromfi állományunk új vérvégülék által hus és tojás hozamban jóvedelmesebbé tétessék s a baromfi elterjedésével az idegen import az országból kiszoríttassék. Maradjon a pénz itt bent saját honlításaink zsebében.

A magas miniszterium e czélból nagy be- vásárlásokat eszközölt és eszközöl még ma is és osztja ingyen 5—600 ajánlkozónak a nemes baromfiakat, hogy így az egész hazában elterjed- hessen. Aztán rendezi évente a baromfi kiállítá- sokat, melyen a legnemesebb és a tenyésztésre legméltóbb fajok jelöltetnek ki, díjazással is buz- dítván termelésre az egyes kiállítókat.

Most legközelebb Budapesten október 8—18. volt egy ilyen baromfi vásár rendezve, hol a ma- gas kormány ismét nagy összeg értékű állatot vásárolt be s azonnal osztatott ki az ajánlkozók, illetve kérelmezők között.

Mint mondtam, a magas kormány czélja az, hogy a nép tömege közt terjedjen el mielőbb a tenyésztésre érdemes baromfi. E czél elérése pe- dig leginkább azok által eszközölhető, kik a nép között élve, azzal közvetlen érintkezésben van- nak, mint a papok, tanítók és jegyzők. Akik je- lentkezésük után ingyen kapnak az államtól bar- omfi törzseket, csupán az van kikötve, hogy visszaszármaztatják a törzset 1—2 év múlva, de ha elpusztul véletlenül, hát az elhullt baromfi fejét kell beküldeniök.

Azon a vásáron, mely az állatkerti czirkusz nagy helyiségét betöltötte, több ezerre menő bar- omfi volt kiállítva, de sajnos, hogy néptanító, lelkész vagy jegyző nevével csak gyéren talál- koztunk.

Panaszkodunk, hogy nincs ára a termény- nek, hogy kevés a jóvedelmünk, hogy nem tu- dunk megélni! Azonban összetett kézzel várjuk a sült galambot, hogy számba repüljön. Nem használjuk fel a kedvező alkalmat addig, míg ideje van, míg a kereslet élénk, míg árunkat eladhatjuk, míg az országban el nem terjed, szó- val, míg jó pénzzel fizetnek érte. Nem vagyunk elég élelmesek.

Ma még egy darabért szívesen fizetnek 5—6 frtot. Hát nem érdemes-e azért egy kis gondot hozni áldozatul? Hisz egy mázsa buzá- nak az ára most 6 frt. Két mázsa búzán, vagy annak arán pedig felvevhetünk 100—150 csir- két öt hónapi gondozással s ha igazi tiszta fajra fektettük figyelmünket, hát pár száz forint hasz- not nyerhetünk pár hónap alatt.

Aztól ne félünk, hogy hirtelen ára szakad, mert elterjed, s így olcsóvá válik. Aztán hallani, hogy nem érdemes vele bajlódni, mert sok el- hull belőle, meg aztán nem jobb a husa mint a mi magyar faju állatunké. Hát ezek olyan egyén állításai, aki az új fajokat nemhogy tenyészté- ne, de nem is ösmeri, tehát nem is köstolta. Tudá- kossággal szakvéleményt mond, hogy széles ös- meretkörét fitogtassa.

A legjobb s hazai viszonyainknak megfelelő fajnak ösmertetett el a tyukok közt a sziklatyuk, vagy Plymouth-Rocks. Az állam a faj tenyészté- sére fekteti fő gondját. A ludak közül a nagy, «Emdeni.» Ezek a mieinknél 2—3-szorta nagyob- bak. Gondozásuk semmivel sem kíván több figyelt- met, mint a régi baromfi, de husával, tollával háromszorosan fizeti vissza a ráfordított gondot. A tyuk 150—200 drbot is tojik évente, kivált, ha kótlónak nem használjuk fel. Hát nem érde- mesebb-e ezeket még házi fogyasztásra is tar- tanunk?

A tenyésztésre nézve legtanácsosabb, ha kész törzsszel kezdjük azt meg, mivel a tojás vásárlásnál a legtöbbször csalódunk. Az ez évi márcziusban kelt csirkék már az ősz folyamán megkezdik a tojást is, ha nincsenek nagy hideg- nek kitéve: tavaszig folytonosan tojnak. Már a nyári hónapokban költöttek csak tavasz felé kez- dik azt el épen az ültetés idejére és tojnak egész nyáron át mintegy 150—200 drbot. Még ugyis jól jóvedelmező, ha a tojásokat felébe adjuk ki- költés végett egész az anya elhagyásáig, ekkor megosztani; elvállalják szíves készséggel. De is- mételni nem lehet eléggé, hogy csak egészen va- lódi, tiszta fajt tenyészessünk.

Alulírottól az állam részére 31 drbot vásá- roltak meg kora tavaszi csirkéket 6 frtjával. Van aztán még mintegy 50 drb nyári kelésű, melyek tavasz felé kezdik el a tojást, s így tenyésztör- zseki legalkalmasabbak. Ezekből egy pár há- rom forintjával rendelkezésre áll.

Legyünk élelmesek és körültekintők s így, midőn anyagilag segítettünk helyzetünkön, egy- uttál a nemzeti közvagyonosodást is előmozdi- tottuk.

Az országos egyesületnek mindenki tagja lehet, az évi díj 4 frt, ezért kapja az illető a havonként megjelenő «Szárnyasaink» című szak- lapot, aztán ingyen baromfi az államtól csak a beiratkozott tagok nyerhetnek. Mint minden do- lognál, úgy itt is bizony szakismeretre van szük- ség, melyre nézve pedig a szaklap s a szerkesztő

által kiadott «Baromfiteyésztés alapvonalai» című füzetke teljes alapossággal nyújt felvilá- gosítást.

Melegen ajánlom kartársaimnak figyelmébe, hogy «kiki maga szerencséjének kovácsa» — «Segíts magadon, az Isten is megsegít!»
CSIZY MIKLÓS.

A laptulajdonos megbizottja és felelős szerkesztő:
SZELESS ÖDÖN.

Főmunkatársak: PAPP LÁSZLÓ és CSERNAY DÁNIEL.

Piaczi árak.

Rimaszombatban 1894. január 4-én tartott heti vásáron:

Tisztabuza forint 6.30—6.50, rozs 5.30—5.50, árpa 5.80—6.—, zab 5.80—6.— kukorica 5.50—5.60, krumpli 1.25—1.40, bab—, mmázsánkint.— Marhahús 52 kr, Borjuhús 52 kr. Sertésbús 48 kr. kilogrammonkint
A rkapitányi hivatal,

Rozsnyón 1894. évi január 4-én tartott heti vásáron:

Tisztabuza frt 5.20, rozs 3.40, árpa 3.60, zab 3.60 kukorica 3.50, bab 5.00, kása 6.90 hektoliterenkint Sulyán Sándor, rkapitány,

Nyílt-tér.

Nyilatkozat.

Melynél fogva alólírottak kinyilatkoztatjuk, mikép a Szeless Ödön és dr. Kármán Zoltán urak között fennforgott becsületbeli ügy lovagias uton elintéztetett.

Kelt Rimaszomban, 1894. január 3.

Dr. Veres Samu, Papp László,
Schuthof Pál, Szelezky Árpád,
mint dr. Kármán Zoltán ur megbizottjai, mint Szeless Ödön ur meg- bizottjai.

Miskolczi új bor

fehér, seprős, literenkint . . . . . 26 kr.,
ó-bor, fehér » . . . . . 32 kr.
Egri vörös » . . . . . 26 kr.
Hordó számra jutányosabb áron kaphatók.

Neuman Márton

italmérésnél

U. p. Rimaszombat. Cserencsényben.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS A

„Képes Családi Lapok“

szépirodalmi és ismeretterjesztő képes heti- lap 1894. évfolyamára.

Megjelen minden vasárnap, díszes kiállítá- sban, tetszetős borítékkal.

A „Képes Családi Lapok“ a legelterjed- tebb, legdíszesebb s legolcsóbb képes hetilap, amely szívet s lelket nemesít, hasznos és ismeretterjesztő olvasmányokat nyújt a magyar mű- velt olvasóközönségnek.

A „Képes Családi Lapok“ a legmagasabb irodalmi nivón álló lap, mely körül nemzeti irodalmunknak elő rangu írói és írónői tömörülnek: így az 1894. évi első szám következő íróktól hoz közleményeket: Jókai Mór «Hogy is volt az a dolog?» (Beszély). Beniczky Bajza Lenke: «A sors koczkája» (Regény) Tölgyesi Mihály «A gyémánt gyűrű» (Humoreszk), P. Csorba Ákos: «A Bosporus partján» (Rajz). Stiller tanár: «A füzöröl» (Orvosi cikk) stb. stb. Közleményeket írtak e számba: Komócsy közsef, Varsányi Gyula, Feleký Sándor dr. A regénymel- léletet Lauka Gusztáv írta, czime «Pásztortűz és li- dérczfény». — A képek az újv alkalmából valók, s igen Jaláló rajzok. Ami különös érdeket kölcsönöz e számnak te, hogy az abban megjelent közlemények íróinak arcz- képeit, s sajátkezü aláírásait is veszi az olvasó.

A „Képes Családi Lapok“ évenkint, a szövegbe nyomott több regényt ad, elsőrangú írók tollából.

A „Képes Családi Lapok“ két hetenként megjelenő melléklapja, a „Hölgyek Lapja“ ház- tartási és divatrészrel ellátva, teljesen nélkülöz- hetővé tesz minden más divatlap tartását.

A „Képes Családi Lapok“ a fentebb em- litett szöveg között megjelenő regényeken ki- vül évenkint, több önálló, eredeti, beköthető regényt ad jutalmul előfizetőinek.

S mindezen előnyök daczára, a „Képes Családi Lapok“nak a „Hölgyek Lapja“ című divatlappal és Regénymelléklettel együtt, elő- fizetési ára csak egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. Az előfizetési pénzek e lap kiadóhivatalához: Budapest, Nagykorona- utca 20 szám küldendők, mely kívánatra mu- tatványszámokat bárkinek küld, ha ez iránt leve- lező-lapon megkerestetik.

Aki az egész évre szóló 6 frtnyi előfizetési össze- get 80 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal egész évre beküld, annak 4 regényt, — aki félévre 3 frt előfizetési összeget és 40 kr. csomagolási és postaszállítási díjat küld be, annak 2 regényt, s aki 1 frt 50 kr. negyedévi előfizetési díjat s 20 kr. csomagolási és postadíjat egy- zerre küld be, egy eredeti regényt küld ajánlva és díj- nentesen jutalmul a kiadóhivatal.

A »Képes Családi Lapok« kiadóhív. Budapest, Nagykorona-utca 20.

Löfkovics Lipót áruházában nagy árengedmény.

Leszállított árak.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives tudomására hozni, hogy december 28-tól kezdve az idény előhaladottsága miatt üzletemben az összes téli árakat

25% árengedménnyel

elárusítás alá bocsátom, ugymint:

karmantyuk, boák, gallérok, téli harisnyák, keztük.

női és férfi posztó-czipők.

botosok bőrrel vagy anélkül,

Jäger női és férfi alsó-ruhák, női alsó-szoknyák, bluzok.

Gyermekruhák leány vagy fiuk részére.

felöltők, kabátok nők s gyermekek részére.

Férfi és női
sapkák.

Legnagyobb raktár

Női és férfi
kalapok.

alkalmi ajándékoknak

megfelelő cikkekben.

Kérem a nagyérdemű közönséget ezen kedvező alkalmat el nem mulasztani,

teljes tisztelettel

Löfkovics Lipót.

Löfkovics Lipót áruházában nagy árengedmény.